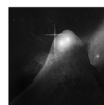
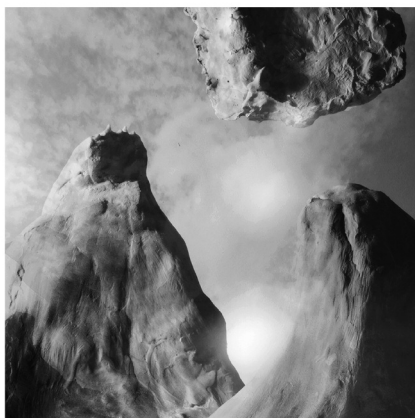
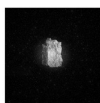

a magány segít hogy szeresselek
ahogy a magányt nem tudom szeretni
és két magány együtt
az egyetlen magány kétfelől

és mert az összeadások elválasztanak
a szorzások meg a halálba visznek
közeledjünk egymáshoz úgy hogy közben távolodunk
ahogy a szilvák az ágról a fűbe hullnak

ennek az ősznek a bősége lehetnénk
ahogy a válasz egy jó kis kérdés
a nem-közeledéseinkkel melyek a kezdethez jönnek
ahol a valószínűtlen a lehetetlennel érintkezik

mert ha te nem szeretsz soha senki nem szereti majd
azt ami bennem szeretetlen s még a szeretetem se szereti
mert ha én nem szeretlek még nem-szeretve is
nem-szeretve maradsz a szerelem legszomjazóbb hiányától.

10 MEXIKÓI ÁLOM

A forró délután fényében az éjszaka sötétje már
hirdeti fekete körvonalait a kaktuszok fűrészfogán
úgyhogy az alkony fegyverszünete pusztá illúzió.

A nap alól úgy spriccel ki az éj mint bizonyos
sivatagok hidege melyek vulkánok körül terpeszkednek
és a levegő kukoricatészta amit a tenyerünkben morzsolgatunk.

A nők mint a piramisok egyenesen az aszfaltra ültek
saját tengelyük körül forognak ebben a minitemplom pózban
melynek tornyát a nap sugarai áztatják folyton,

úgyhogy amikor az éjszaka le hull ez a testükbe gyűjtött fény
előmlik a hús sáncaiban és az idő hájává válik
mely az ember árnyának és fáradtságának ikernővére.

Nézd hogyan készítik végtelen karukkal a tortillát és a tacost
miközben agyagkoponyákat és játékokat árulnak egyidőben
maszkokat okarínát sombrero-t vagy tarka madártollakat.

Egyikükről azt álmodom hogy szétterült szoknyájában
átbucskázik a fején és elbűvölő kamaszlánnyá válik
sas-szerű profilja akár egy maya hercegnőé;

felriadok aztán visszaalszom kezem diszkrétén
kvarcdombocskáján mely megnyugtat
mert az én magányom nemi szerve.

(Fordította: Demény Péter)